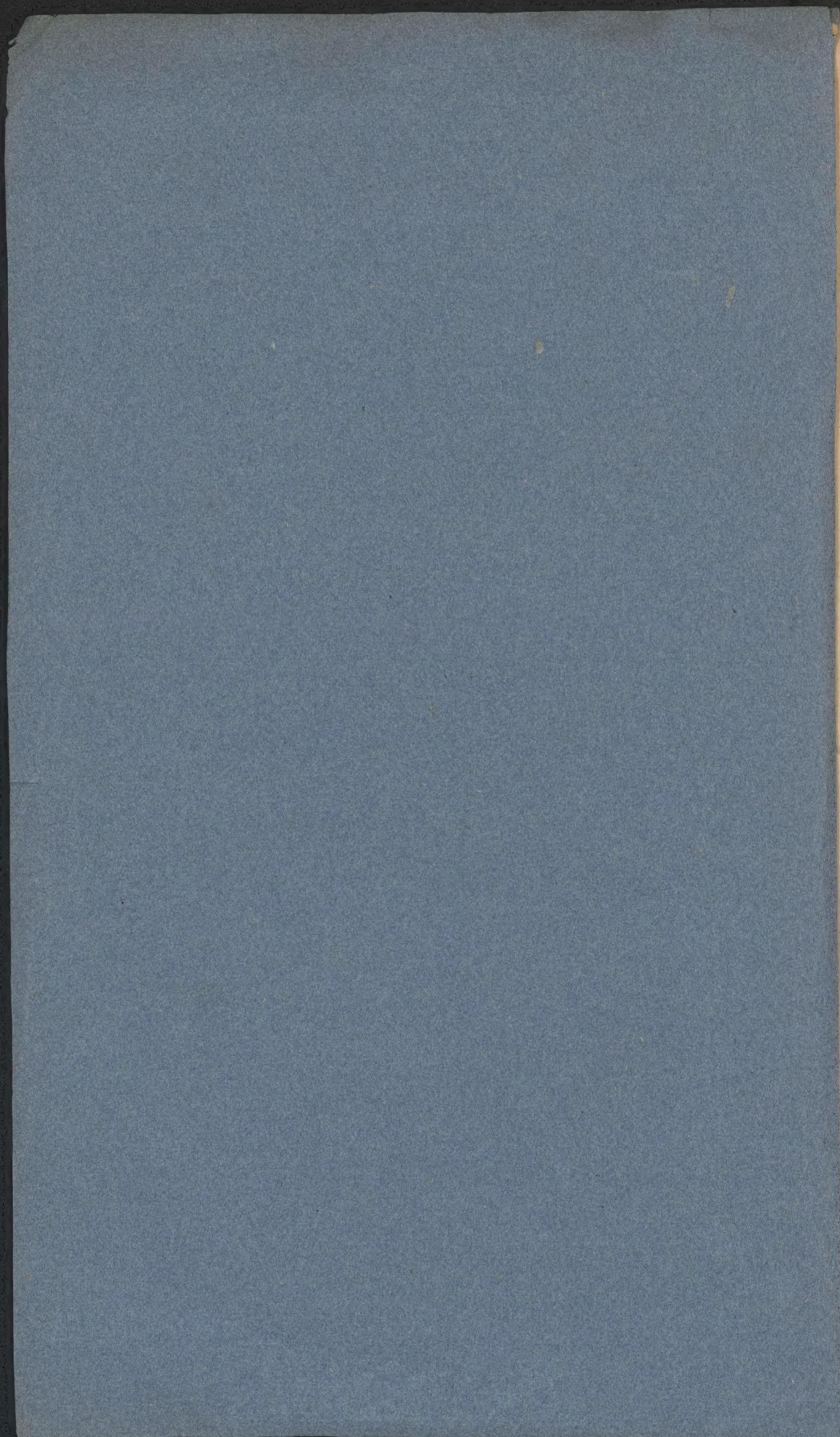
 BIBLIOTHEKA UNIV. JAGIELLONICA CRACOVENSIS	33424	kal.komp
	III Mag. St. Dr.	

Pacta inter Leopoldum Romanorum Imperatorem
 et Joannem III. Poloniarum Regem.

~~24-1-1778~~

JOANNES III.

Dei Gratia Rex Polonia, Magnus Dux Lithuania, Russia, Prussia, Masovia, Samogitia, Livonia, Smolenscia, Kijovia, Volhynia, Podolia, Podlachia, Severia, Czerniechoviaq.

Universis & singulis Regni & Dominiorum Nostrorum annexarumque illi Provinciarum, cujuscunque Status, Conditionis, Dignitatis & Præminentiae Subditis Nostris præsentibus literis significamus.

Quod cum inter primarias muneris Nostri Regii curas poneremus, ut post felicem Electionem & Coronationem Nostram Fœdera & Pacta, quæ inter Sac. Cæs. Majestatem Domumque Austriacam & Serenissimos Prædecessores Nostros antiquitus intercesserunt novis utrinque nexibus roborarentur, Populorumque tranquillitati & bonæ Vicinitatis cultui, quæque inde dependent, correspondentiarum & Commerciorum usui prospiceretur. Ideò Pacta eadem renovanda & confirmanda esse duximus: Prout renovamus & confirmamus. Quorum tenor sequitur ejusmodi:

NOS LEOPOLDUS, Divina favente Clementia, Electus Romanorum Imperator, semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmaciæ, Croatiæ, & Slavoniæ Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Břabantia, Styriæ, Carinthiæ, Carnioliæ, Marchio Moraviæ, Dux Lucenburiæ, ac Superioris & Inferioris Silesiæ, Wirtembergæ, & Teckæ, Princeps Sueviæ. Comes Habsburgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi, & Goritiæ, Landgravius Alsatia, Marchio Sacri Romani Imperii, Burgoviæ, ac Superioris & Inferioris Lusatiæ, Dominus Marchiæ, Slavonicæ, Portus Naonis & Salinarum, &c. &c.

ET NOS JOANNES III. DEI Gratia Rex Polonia, Magnus Dux Lithuania, ac Russia, Prussia, Masovia, Samogitia, Livonia, Smolenscia, Kijovia, Volhynia, Podolia, Podlachia, Severia, Czerniechoviaque.

Tenore præsentium recognoscimus, ac notum facimus, universis & singulis, præsentibus, & futuris, harum notitiam habituris. Quandoquidem, qui Christi locum in terris gerunt, eos in hoc elaborare maxime decet, ut cujus locum obtinent, ejus vestigiis incedant: Nos memoriâ tenentes, quod non aliunde potestas Nostra sit, quam ab eo, à quo Nomen ducimus, cujus appellatione censi volumus, Domino Nostro JESU Christo, qui, quos ipse Nobis subjecit populos, eos loco suo regere. Nos voluit, & gubernare; huc omnes curas, & cogitationes Nostras convertendas duximus, ut quatenus id humanitas præstari potest, adjuvante eo, cujus id solius munere contingit, quam proximè ad similitudinem ejus accederemus per quem Reges regnant, Principes imperant, & Potentes decernunt justitiam. Quoniam vero, non ille potentiam suam non sapientiam, sed eam solam, quâ societas hominum inter ipsos continetur, dilectionem, qua Nos prior ipse præter meritum ullum, profectus est, imitari voluit, ut sicut ipse dilexit Nos, ita & ipsi vicissim diligere invicem, ac pacem, concordiam, tranquillitatemque mutuam inter Nos conservaremus: Neque potest illi sacrificium ullum à mortalibus offerri gratius, quam sit fraterna charitas, inter unius corporis membra. Hanc illius dilectionem, qui nobis tot Civitates, tot Populos, linguâ, moribus, habitu, inter se dissidentes, tot tam latè patentes Provincias, tot amplissima Regna subiecta esse voluit, præcipuè pro virili Nostra imitandum esse duximus. Itaque cum inter recolendæ memoriæ Majores Nostros, jam inde à longissimo tempore, certamen amoris, benevolentiaque mutua, susceptum fuisse cognovissemus, cujus rei tanquam testes sunt pactorum & Fœderum literæ, quæ inter Austriacam, & Jagellonicam Domos, quæque inter utriusque Domus, Regna, Imperia, Provincias, Populos, & Nationes

A

tiones, Nominatim verò, quæ inter quondam ALBERTUM Archiducem Austriæ, cum quondam CASIMIRO Poloniæ Rege, & Divum FRIDERICUM Imperatorem, cum eodem CASIMIRO Rege, postea verò etiam inter recolendæ memoriæ FERDINANDUM & MAXIMILIANUM Imperatores, cum itidem recolendæ memoriæ SIGISMUNDO AUGUSTO Rege, ac tandem inter RUDOLPHUM II. & successivè MATTHIAM, nec non FERDINANDUM II. Imperatores, & quondam SIGISMUNDUM III. ac ULADISLAUM Serenissimos Poloniæ ac Sueciæ Reges, itidem præclarissimæ memoriæ, intercesserunt. Nos Majorum Nostrorum exemplo provocati, qui summam semper inter se necessitudinem, & amicitiam conservare studebant, atq; eam arctis præterea Affinitatis vinculis fortius colligabant, quàm ut dissolvi facile posset, ea nimirum Pacta & Fædera, quæ inter præfatos Majores Nostros, quondam ALBERTUM Archiducem Austriæ, FRIDERICUM, FERDINANDUM, MAXIMILIANUM II. RUDOLPHUM II. & Matthiam, nec non FERDINANDUM II. Imperatores, præclarissimæ memoriæ, atq; CASIMIRUM, SIGISMUNDUM AUGUSTUM, & quondam SIGISMUNDUM III. ac ULADISLAUM observata fuerunt. Id quod sælix, faustum, & fortunatum Deus esse velit, utrique Nostrom, ac utriusque Nostrom Imperiis, Regnis, Terris, Civitatibus, Populis, & Nationibus in Dei Opt. Max. nomine, à quo tanquam fonte perenni manat, quidquid bonarum est rerum, inter Nos quoque, & pro Nobis, & Successoribus Nostris, continuanda, confirmanda, instauranda, & renovanda, atque adeò declaranda, corroboranda, & amplificanda duximus, ita ut continuamus, confirmamus, instauramus, renovamus, declaramus, corroboramus, & amplificamus præsentium per tenorem. Ac primum quidem, sicut in literis quondam ALBERTI Archiducis præscriptum est. Nos omni honore, fide, & amore, invicem prosequi, & promoveri debemus, & volumus, in locis omnibus, & temporibus, ubi Nobis id faciendi se, facultas obtulerit, citra dolum & fraudem aliquam, neq; commitemus unquam, ut alter alteri, aut familiaribus ejus, Vassallis, & Subditis quibuscunq; Regnis, Ducatibus, Terris, & Civitatibus ei subjectis, & sub ejus obedientia & defensione constitutis, quacunque ex causa bellum inferamus, inimicitias denuntiemus, diffidemus, aut hostiliter eos impetamus, per Nos, aut submissas personas, fraude & dolo semotis. Ac non modo ipsi, ab ejusmodi rebus abstinerebimus, verum etiam subditos Nostros, & quicunque in fide, potestateque Nostra sunt, eos prohibebim⁹, ac ab omni vi, modo superius descripto, temperare sibi cogemus. Habebunt etiam potestatem, homines Nostri, cujuscunq; status & conditionis fuerint, in quibuscunq; Terris, Dominiis, Civitatibus Nostris, & Nostræ obedientiæ subjectis, agendi & commorandi, atque inde etiam liberè & securè, cum illis visum fuerit, discedendi, Deinde, sicut etiam literis Divi FRIDERICI cautum est, ita Nos invicem uniendos, obligandos, alligandos, confæderandos duximus, quemadmodum unimus, obligamus, promittimus, alligamus, confæderamus, præsentibus; quod ex hoc tempore ipso, perpetuo, realiter, & cum effectu invicem, & mutuo obligati, alligati, & confæderati simus & erimus, & inter Nos, & Subditos Nostros nec non Regna, Principatus, & Dominia, quæ nunc uterque Nostrum possidet, & quæ Deo concedente in futurum acquiramus, constans perpetua, indissolubilis, & Christiana pax esse, & servari debet, & debebit, & in omnibus utriusque Nostrom, honorem, dignitatem, statum, augmentum, concernentibus, & concernere valentibus, mutuo Nobis auxiliabimur, consulemus invicem, promovebimus, & assistemus, nec alteruter Nostrom, quidquam faciet, cupiet, pertractabit, aut molietur, quod contra alterutrum, Nostrom Regna, Principatus, Dominia, Subditos, honorem statum dignitatem, aut augmentum sit, seu esse aut tendere possit. Neque Nostrom alter alteri, ipsius Regnis Principatibus, Dominiis, & Subditis bellum, damnum, aut quodvis, aliud nocumentum inferret, nec à suis quovis quæsito colore inferri permittet, sed quilibet Nostrom, contra subditos suos, qui hujusmodi faciunt, aut facere, aut moliri vellent, totis viribus suis, & potentia, in Terris & Dominiis suis consurget, & eos, pro hujusmodi excessibus, poenâ condignâ puniet, & castigabit, donec damnorum datorum, integram compensationem, & refusionem facient. Præterea nullus Nostrom, ad alterius Regna, Principatus, & Dominia aspirare,

aut

aut anhelare debet, nec alterius Nostrum Regna, Principatus, Dominia, & subditos, si quos, (quod Deus avertat) ab altero Nostrum deficere, recedere, aut rebellare, contingeret, contra alium, ejus Regna, Principatus, Dominia, & subditos suscipere, tenere, protegere, juvare, assistere, neque consulere, aut favore prosequi debet, neque a suis talia fieri patiatur, sed contra tales infideles unus alteri auxiliabitur, & assistet, atque Dominiis suis excludet. Si verò alter Nostrum ejus Regna, Principatus, aut subditi contra alterum ipsius subditos, Principatus aut Dominia actionem realem, seu personalem, Civilem seu criminalem, aut qualemcunque querelam habet, aut impofterum habuerit, si super ea non potuerimus, amicabilem concordare, tum neque ipse neque subditi contra alterum, ipsiusque subditos, Regna, Principatus, & Dominia, quidquam via facti attentare, neque sibi ipsi jus dicere, aut ulcisci, sed super eo, jure, & non aliter experiri debent. Cæterum pro majore scriptorum Fæderum declaratione, proque tranquilliore Subditorum Nostrorum Statu, quiete, & bonæ Vicinitatis conservatione, & quo firmior inter Nos, Regna & Subditos Nostros, pax amicitia & benevolentia perpetuò constare queat; utque omnes dissidiorum causæ, quoad ejus fieri potest, præscindantur: ordinamus, statuimus, declaramus, & volumus quod cum initio scriptum est, quod mutua Nobis invicem auxilia ferre debemus. Quomodo alter alteri auxilia ferre velimus, id in arbitrio utriusque Nostrum, & Ordinum Regnorum Nostrorum, positum esse debere, hoc tamen expresso, ut liceat utrique Nostrum ex Terris & Provinciis alterius, Voluntarios milites, ære suo conductos, educere, & arma in usum suum exportare, Eatenus tamen milites educere liceat, quatenus id sciente fiat, altero Nostrum, neque sit alteruter Nostrum bello suo proprio, contra hostes aliquos suos impeditus. Hostibus verò ne id liceat, neque favor ullus præstetur, qui alteri obesse possit, ita tamen, ut nedum juxta præscripta majorum Nostrorum fædera, nullus Nostrum alteri, vel ipsius Regnis, Principatibus, Dominiis, & subditis bellum, damnum aut quodvis aliud nocumentum inferre, sed neque alterius hostes aut Rebelles fovere, protegere, seu eis assistere, vel favorem, consilium, aut auxilium quovis modo præstare debeat.

Volumus præterea, vias, & flumina publica, nec non Commercia, & negotiationes, mutuas, per Regna, & Provincias Nostras, omnibus, & singulis Regnicolis, Provincialibus, & subditis Nostris: tam terra, quam aqua, utrinque libera esse, nec ullis unquam interdictionibus, arrestationibus, seu repressaliorum concessionibus impediri, sed utriusque Nostrum subditos, in alterius Regnis, & Dominiis, libero transitu, ac fide publicâ, quem salvum conductum vocant, non minus quam proprios cujusque subditos gaudere, uti ac frui posse & debere. Neque denique cuiquam Nostrum, aut his, qui Nobis subditi sunt, querelas & actiones suas, si quæ jam sunt, vel futuris temporibus oboriantur, aliter quam mediante Jure prosequi liceat. Ut autem omnes vel protelatae, vel denegatae justitiæ querelæ, tam inter Nos, quam subditos Nostros, hinc inde præcaveantur, sed cuique expeditum Jus, & Justitia summarie, & de plano administrari, ejusdemque debita executio, effectualiter obtineri valeat, Convenimus & concordavimus, quod si quis Nostrum vel unius Nostrum subditi, contra alterius unum, vel plures privatos subditos, actiones sive personales, sive reales, intentarent, tunc semper pars agens forum & judicium ipsius rei sequi debeat, Et quod in personalibus, injuriarum violentiarum, super spoliatione, seu similibus, Judex permissione subitarii Judicii, citra dilationum, & exceptionum admissionem, Actor forensi, de simplici & plano justitiæ complementum facere; In realibus verò, secundum uniuscujusque Ditionis consuetudinem, ita procedere teneatur, ut quilibet, citra dilationem, Justitiæ executionem obtinere queat id quod per superioritates & Magistratus fideliter provideri & dirigi par est. Quod si alter Nostrum contra alterius Provinciam, vel Communitatem aliquam, vel vicissim Provincia, Communitas, vel privati subditi unius Nostrum, contra alterum ex Nobis, vel ejus Provinciam seu Communitatem, privatas actiones prætenderent, tunc causæ hujusmodi coram alterius Nostrum, sub quo pars rea degit, Consiliariis, seu Commissariis, per eundem juxta partium conditionem, & causarum exigentiam, non minus septem numero designandis, summarie audiri, & vel amacabiliter componi, vel Jure mediante

diante determinari, & executioni demandari debeant. Porro si inter Nosmet ipsos Reges, seu forsan Regna & Provincias Nostras, tum metarum, & terminorum, tum commercio-
rura, seu quarumlibet aliarum, tam veterum, quam novarum causarum, Jurium, vel obliga-
tionum occasione, querelæ, gravamina, & controversiæ suborientur; tunc alter Nostrum,
qui vel cujus Regnum seu Provincia, Jus vel querelam præten- dit, alium per Nuntios, vel
litteras suas, amicabiliter informare, ac pro tollendo, sarciendo, amovendoque gravamine,
admonere & requirere debet. Quod si obtinere nequeat, tunc quilibet Nostrum, statim in-
tra duorum Mensium spatium à facta amicabili requisitione, tres Consiliarios suos è Pro-
ceribus Regnorum, Hungariæ, Bohemiæ, Moraviæ, Silesiæ, & vel ex aliquibus harum,
prout quodque negotium ad aliquam harum Provinciarum pertineat, vel etiam ex omni-
bus pro exigentia & gravitate negotii, ab una, Regni- que Poloniæ, & Magni Ducatus Li-
thvaniæ, ab altera partibus, ad convenientem diem, & locum, per partem læsam, seu que-
rulantem nominandum, semota omni excusatione mittere debeat. Qui utriusque No-
strum Consilarii Summam imprimis diligentiam adhibeant quo hujusmodi querelæ, gra-
vamina, & controversiæ, inter Nos Regna, & Provincias Nostras amicabili compositione
transigantur, eâ verò non succedente tunc læsa pars sive agens, coram prædictis sex Consi-
liariis, actionem suam, statim ipso die, juridicè exhibendi potestatem habeat, idque dupli-
catis scripturis, quarum unam Consilarii penes se retineant, aliam verò parti Reæ trans-
mittant, Quo facto pars rea, responsum suum, etiam scriptis duplicatis sæpèdictis Consilia-
riis vel ei, cui ex illis hoc demandatum fuerit, intra spatium proximorum duorum Mensium,
à transmissio actionis libello, mittere teneatur, ut scilicet Actor Replicas, Reus verò dupli-
cas suas, ac præterea utraque pars, tertiam quoque conclusionem, & submissivam scriptu-
ram, de bimestri, in bimestre, duplicatis, ut præfertur, scriptis, offerre queat, Eò sane mo-
do & ordine, utrique parti transmittendis, sicut de actionis libello demonstratum. Oblatis
tandem successivè ab utraque parte duplicatis trinis scripturis, in quibus utrinque omnia
Jura sua explicabunt, sex illi Commissarii partibus ad promulgandam sententiam, inter
proximum sequens bimestre, diem, ad eum locum, ubi causa primo agi cæpit, indicent;
quo loco, & tempore partes, per Procuratores suos, pleno mandato suffultos, comparere
illicque & ipsi Consilarii convenire, ac diligenter visis scriptis, & discussis actis totius cau-
sæ, partes rursus ad concordiam & amicabilem compositionem invitare, & cohortari,
nihilque in eo, operæ & diligentiae intermittere debeant; Quam si ne tunc quidem inter
partes obtinere queant statim ad ferendam sententiam procedant, ac id quod Juris & Ju-
stitiæ fuerit, cognoscant, & decernant. Quod si supradicti Consilarii, de ferenda senten-
tia, sive interlocutoria, sive definitiva fuerit, concordare non possint, tunc toties, quoties
opus fuerit, arbitrum communi voce deligant, vel per quamlibet Consiliorum Partem,
duabus idoneis personis propositis, ex iisdem sorte constituent; cujus partes sint, huic
Consiliorum opinioni, quæ & Juri & æquitati magis consona videatur, subscribere, ean-
demque laudare & approbare. Quidquid autem per ipsos Consiliarios Nostros, seu ma-
jorem eorum partem separatim, vel per eosdem, vel arbitrum, conjunctim Decretum, &
pronuntiatum fuerit, id ratum firmumque maneat, ac statim debitæ demandetur execu-
tioni, remota omni plane appellatione, supplicatione, reductione, in integrum restitutione,
aliisq; Juris beneficiis & remediis, etiam motu proprio concessis, obtentis, non obstantibus.
Debent autem Consilarii, per Nos pro tempore deputandi, nec non & arbiter ipse per Nos, &
quantum ad quemlibet Nostrum spectat, ab obedientiæ & Juramenti debito, ad eam causam
tantum absolvi, ac pro administranda Justitia, novo consvetoque Juramento obstringit.
Quod si pendente lite unus vel plures ex ipsis Consiliariis, mortem obirent, tunc in demor-
tuorum locum, prout ad quemlibet Nostrum pertinebit, alios semper surrogabimus. Ipsi
quoque Consilarii, non plures scripturas admittant, aut terminos alio modo, quam supra
dictum est, prorogandi aut alterandi potestatem habeant, sed forma, & modo illis conces-
so procedant, excepto casu, quo partes, testes producere necesse haberent, tunc ipsi Consi-
liarii Jurisdictionem suam prorogandi potestatem habeant, tantisper donec testes ejus
causæ

causæ confcii, secundum Juris dispositionem, legitimè producti & auditi fuerint, ita tamen ne ulla minus necessaria, prorogatio quærat, vel admittatur, sed omnes testes ad unum diem, & terminum, quantum fieri potest, audiantur, à publicatis attestationibus, non nisi unica scriptura à qualibet Parte recipiatur. Proinde quo magis Regna, Principatus & Dominia Nostra, ab omni bellorum, deprædationum, latrociniorum, hostilitatisque periculo libera, secura, purgataque esse queant, Convenit inter Nos est, quod nullus Nostrum alterius, seu Regnorum, Provinciarum, vel subditorum suorum diffidatores, hostes, homicidas, raptores, seu damnificatores, nec non profugos cujuscunque conditionis sive Ecclesiasticos sive sæculares, item Rebelles subditos, quicunque in alterius Nostrum, Regnis, & Ditionibus reperti, denuntiati, vel per Nosmet, aut Officiales Nostros pervestigati fuerint, nequaquam amplius fovere & assecurare, multo minus verò per subditos Nostros, ullo Hospitio, auxilio, sive receptatione quocunque prætextu, directè vel indirectè, publicè vel occultè recipere, juvare vel inter tenere debeat, sed ubicunque hujusmodi grassatores, raptores, diffidatores, & damnificatores, ubilibet in præfatis Regnis & Ditionibus Nostris deprehensi fuerint, contra eos, jussu Nostro & directione, atque accuratà diligentia Officialium, utrobique parti læsæ, atque deferenti Justitia immediate atque irrecusabiliter permitti atque administrari, aut etiam citra partium requisitionem, de iis, ut communibus hostibus, à Capitaneis, & Magistratibus, ubicunque ex Officio inquiri, insequi, & pænaliter procedi debeat. Causa autem quò aliquis ex Officialibus, aut subditis Nostreis, propter receptationem, assecurationem vel defensionem antedictorum diffidatorum aut omissionem antedictorum diffidatorum infecutionis, Captivationis, sive animadversionis scienter contraxerit in tales utrobique, sive delati à parte altera, sive alias verò simili suspitione deprehensi forent, Capitali supplicio irremissibili, debet animadverti.

Quod si alterius Nostrum, unus vel plures Incolæ, vel subditi, alteri Nostrum seu Regnis, & Dominiis Nostreis, generaliter, vel singularibus personis, Incolis, & subditis, privatim hostilitatem denunciaverint, tunc statim Præfectus, Capitaneus aut Officialis illius loci sive Districtus, cui Diffidatio indicta est, Generales, Præfectos, & Capitaneos Regnorum, & Provinciarum, alterius Nostrum, sub quo tales diffidatores degunt. Ea de re certiores reddere, ipsisque exemplar diffidationum literarum transmittere debeat, Quo accepto, præfati Præfecti & Capitanei, diffidatores pro publicis hostibus judicare, promulgare, publicare, omnibusque & singulis Incolis, cujuscunque ordinis & conditionis extiterint, eorum consuetudinem interdiceret, & ne à quoquam hospitio recipiantur, aut consilio, auxilio sive re ulla alia juventur, prohibere & cavere, bonaque diffidantium applicare, Fisco, & Cameræ Regiæ, ac proinde in hospites, socios, confcios, & complices, pari quoque severitate animadvertere teneantur, ignorantia excusatione universis penitus sublata. Quod si quispiam Præfectus, Capitaneus, aut Magistratus, in hujusmodi casibus subitam justitiam administrare cunctaretur, aut etiam alias ex Officio, inquisitione infecutione, & animadversione debita non procederet, tum tales Nostræ punitioni immediatè obnoxii, & rei esse debeant. Ut autem præcipuus diffidationum, & grassationum fons, quo hujusmodi latrocinia imprimis aluntur, è medio tollatur coerceaturque licentia, & impunitas receptandi hostes, prædones, & diffidatores, serio inter Nos convenit, ut omnes promotores, detentores, receptatores, complices, dictorum facinorosorum hominum, qui vel notorietate facti, vel ex veraci denuntiatione spoliatorum, aut ex fuga Captivorum, (modo tales captivi, aut spoliati bonæ fidei, & integræ famæ sint) sive aliis tam manifestis indiciis ut ulteriori probatione res non egeat, convicti vel deprehensi forent, iidem citra ulteriorem purgandi sui admissionem, & concessionem spoliatis & damnum passis, ad restitutionem & satisfactionem probabiliū damnorum, de Bonis suis teneantur, aut si solvendo non sint, secundum qualitatem delicti, corpore luant. Quod si tales etiam patrati Criminis confcii, vel complices essent, & ad illata damna, cædemque evidentem causam scienter præbuerint, iidem non tam parti ad restitutionem damnorum, ut jam præmissum est, teneantur, quam & superioritatis suæ cognitioni ad sumendum de eis pro modo delicti supplicium, ci-

tra evasionem subjaceant. Si verò aliqui receptatorum aut complicum non omnino manifestis Indiciis, nec apertis Captivorum Confessionibus, sed alias delati, & de tali facinore suspecti potius, quam convicti fuerint, contra tales, tam ex delatione damnificatorum, vel alterius superioritatis Officialium, quam ex Officio, per Capitaneos aut Magistratus ejus Regni, aut Ditionis, in qua fuerint, hac tamen conditione, differentia sive moderatione debet procedi, ut si forent Nobiles, aut possessionati Cives antehac in talibus non infamati neque ullis prioribus Confessatis suspecti, tales in casu negationis, sese proprio eorum Juramento, coram supremo ejus ditionis Magistratu, publice de hujusmodi infamatione exonerare, & purgare queant.

Si verò iidem anteriobus infamia, aut Confessorum præjudiciis notati, aut semimanifesti forent, ita tamen, ut hujusmodi confessata, non omnimode certum facti Indicium præbere possent, tales etiam ad purgationem sui, medio Juramento, etiam tertia manu integræ famæ possessionatorum vicinorum, admitti, aut si in utroque casu, in purgatione sui defecerint, debitæ Capitis animadversioni subjici debeant. Quod si quis ex Regnis & Provinciis Nostreis, ausu temerario contra Jus & æquitatem, ac publica, mutuaque Regnorum Nostrorum Fœdera, in alterius Regna vel Ditionem, excursionem, & irruptionem faceret atque ibi Mercatores, & vectores deprædaretur, aut detineret, homines occideret, vel abduceret, pecora abigeret, incendio sæviret, aut alio quovis modo damnum, & Injuriam inferret, & patrato nefario scelere, rursus se domum, vel cum præda securus, vel fugiens insequentium manus, in hospitia consveta & solita diverticula reciperet, tum in eo Regno Præfecti illius Territorii, vel districtus, & omnes incolæ, totaque vicinitas, mox ut à damnificatis & injuriatis seu quibuscumque aliis hostem, prædonem & communium Fœderum violatorem in sequentibus commonefacti, evocatique extiterint, debeant læsis ferre, opem, adesse in armis, fortiter & graviter insequi, & inquirere noxios, & turbatores pacis publicæ & tranquillitatis. Et si, sui tuendi causâ, in aliqua castra & Fortalitia, vel loca abdita, seu natura munita profugerint, acrius ac diligentius insistere, & ipsos & eorum hospites, socios, conscios, complicesque obsidere, oppugnare, & ita omnes ad deditionem urgere, ad debitum supplicium trahere, & ad restitutionem, recompensationemque damnorum illatorum cogere teneantur. Si qui autem negligentiores, & remissiores in differendo offensæ auxilio & in prosequendo hostes & damnificatores sese exhibuerint, hi sciant, se indignationem Nostram, & severam animadversionem irremissibiliter incursum esse. Si verò contingeret, aut per subordinationem Superioritatis aut alios qui per damnificatos, atque diffidatos, contra præmissos damnificatores, diffidatores, malefactores, receptatores, aut complices captivandos, sive etiam jam tunc captivos, & convictos, in alterutrum Regnum, & ditionem, pro Imploratione Justitiæ mitti, iidem Imploratores non solum ad executionem Justitiæ, pro ratione delicti, cum omnibus in tali facto necessariis admitti, & provideri, verum etiam tam in loco administrandæ Justitiæ, quam in reditu ad propria, omnimode tuti, atque assecurati esse debeant. Casu etiam quo in alterutrum Nostrum Regnum, & ditionem, aliquis ex Nobilibus aut aliis zelo honestatis, & studio suppressendorum publicorum malefactorum, aut Jussu Magistratuum, aut motu proprio, hujusmodi publicos prædones & grassatores insequeretur, idque sibi à quoquam, ut in honestum exprobraretur, talis exprobratio, nulli cujuscunque status, ullum honoris sui discrimen imminutionem, & præjudicium aliquod generare queat, sed exprobrator ad revocationem probri unâ cum aliquali Carceris punitione & restitutione impensarum cogi, atque læsum rogare debet, ut sibi talem injustam imputationem propter Deum remittere velit.

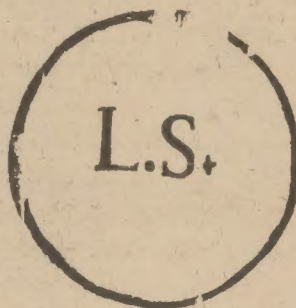
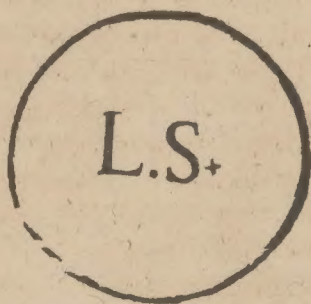
Cum denique Nostra Regnorumque & Provinciarum Nostrarum, maximopore interfit, ut in Regnis, & Dominiis Nostreis, bonam eandemque justam habeamus monetam, quam obrem pro bono communi, utrinque curabimus, & efficiemus, ne illegitima, prava, & reprobata moneta, in Regnis, & Provinciis Nostreis cudatur recipiaturque. Quod si hac ex parte, quæstio inter Nos incideret, agemus quantum opus fuerit, cum Ordinibus Regnorum, Provinciarumque Nostrarum, atque eorum assensu, Commissarios Nostros utrinque deputa-

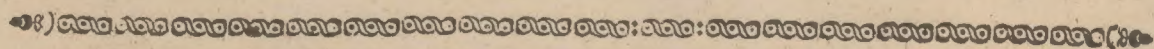
deputabimus, qui habita ratione communium Regnorum, Provinciarumque Nostrarum eas tentent, ineantque rationes, quibus vel eadem bonitate & valore; utrobique moneta cudatur, vel diversarum monetarum, prout quævis vel melior, vel deterior reperta fuerit, justum semper pretium, æstimatioque constituatur. Id quod de sale utriusque Nostrum in alterius Regna & Provincias educendo, pariter cautum esse volumus; Quod si tamen hæres, vel altero vel utroque casu, inter communes Nostros Commissarios transigi nequeant, tunc saluum liberumque semper utrique Nostrum esse debere, & de moneta, & sale suo statuendi, id quod cujusvis ac Regnorum & Provinciarum suarum necessitas, utilitasque exegerit. Quæ omnia & singula matura Procerum & Consiliariorum Nostrorum deliberatione prævia Nos Imperator LEOPOLDUS & Nos JOANNES Tertius pro Nobis & Successoribus Nostris acceptamus, approbamus, & Regia Nostra autoritate ratificamus per præsentem: Promittentes in verbo Nostro Imperiali, & Regio, & bona fide, sub onere Juramenti mediante præinserta pactorum & Fæderum Capitula, in omnibus eorum punctis, clausulis, conditionibus, & articulis firma, rata, & grata semper habituros, ac sanctè inviolabiliterque observaturos, nec non per Officiales & subditos Nostros, ac omnes quorum interest, pariformiter observari & manuteneri curaturos dolo & fraude semotis. In quorum omnium robur, & evidens testimonium, Nos præfati Reges binas ejusdem tenoris literas manuum Nostrarum subscriptione, sigillorumque appensione munitas ac cui libet Nostrum alteras consignatas expediri fecimus. Datæ in Civitate Nostra Viennensi, & Arce Regia Varsaviensi, Die Vigesima quarta Mensis Aprilis, Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Septuagesimo Septimo, Regnorum Nostrorum LEOPOLDI Imperatoris, Romani decimo nono, Hungarici vigesimo secundo, & Bohemici vigesimo primo. Nostri verò JOANNIS III. Poloniae Tertio.

LEOPOLDUS.

JOANNES.

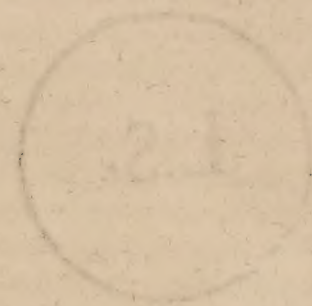
Quapropter mandamus omnibus & singulis, cujuscunque status conditionis & dignitatis subditis Nostris, tam Dignitatibus & Officiis, quibuscunque publicis, in Regno Dominiisque Nostris fungentibus, quam etiam privatis, ut præinsertam Pactorum formulam, integrè & inviolabiliter observent; secundum præscriptum illius controversias ac differentias quascunque definiant, & sopiant nullaque in re aut ipsi illi contraveniant, aut contravenire aliis permittant, sub gravi indignatione & animadversione Nostra. In cujus rei fidem præsentem, Sigillo Regni Nostri communiri jussimus. Datum Varsaviæ
 Die   Mensis   Anno Domino M DC LXXVII. Regni Nostri III.
 Anno.

VARSAVIÆ, Typis Elertianis.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1921

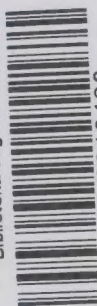

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1921

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1921

Biblioteka Jagiellońska

stdr0010406

